

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

dis me, etiam audis dilectum filium tuum Dominum nostrum Iesum Christum: quod si me non audis, nec exaudis filium tuum. Sic enim i. Ioan. 5. dicit Apostolus de tali oratione, Hæc est fiducia quam habemus ad Deum, quodcumque petierimus secundum voluntatem eius, audit nos. & quoniam scimus quod nos audit, ideò etiam scimus quod hoc impetrabimus quod petierimus. Et quoniam Deus nobis pater factus est propter mortem filij, ideò anima turbata non desperare, sed consolari se debet. Ipse pater Deus curam nostram plus habet & diligentius, quam ullus pater terrenus, sicut patet Matth. 7. Quis vestrum si filius eius petierit panem, illi lapidem daturus est &c. & addit: quanto magis pater vester qui est in caelis, dabit bona si postulaueritis ab eo?

DE SANCTIFICATIONE

nominis sui.

CAPVT XXVI.

ARGVMENTA.

1. *Quomodo oporteat nomen Dei in se sanctum, in nobis etiam sanctificari.*
2. *In quibus rebus dehonatur nomen Dei.*
3. *Quod sit premium pie, & quod male tractatum nomen DEI.*

Nomen Dei in se sanctum est. Sic enim inquit propheta Psal. 53. Confitebor nomini tuo Domine, quoniam sanctum est, & Psal. 110. sanctum & terribile nomen eius. Luc. 1. Et sanctum nomen eius. Hoc nomen in æternum sanctum erit, & non potest a nobis nec magis nec minus sanctificari in se. In nobis autem vt sanctificetur, docuit Christus vt petamus. Matt. 6. Primò scilicet, vt nos sanctificet nomen

men

men Dei, in quod credimus, Nam fides nominis Dei nos sanctificat, 1. Corinth. 6. nunc abluti & sanctificati estis in nomine Domini nostri Iesu Christi. Quando igitur Deus dat donum fidei, hac etiam fide nos sanctificat. Sic Paulus omnes fideles vocat sanctos in exordijs epistolarum suarum. Hæc est quoque ultima petitio, quam fecit Christus ad patrem antè captiuitatem, vt Deus nos dignetur sanctificare fide & agnitione nominis sui, inquit Ioan. 17. Sanctificos in veritate. Sermo tuus veritas est. Et iterum. Hæc est vita æterna, vt cognoscant &c. Tunc ergo nomen Dei in nobis sanctificatur, quandò à Deo datur, vt verè ipsum agnoscamus, atq; recto cultu colamus. Nisi enim non fides nominis Dei sanctificauerit, animales permanebimus & filij damnationis. Deinde nomen Dei, quod nos per fidem iustificauit & sanctificauit, à nobis sic sanctificatur, quandò soli Deo tribuimus omnem iustitiam, sapientiam & bonitatem, & dicimus cum Propheta Psalm. 113. Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam. & Daniel 9. Nobis confusio, tibi autè gloria. Sumus enim omnes peccatores, & egemus gloria Dei, Rō. 3. Soli itaq; nomē Dei sanctū est. Qui ergo seipos iustificat, sanctificat, & iactant suam propriam iustitiam & sapientiam, illi nomen Dei non sanctificant: & hoc quidem naturę difficile est, & quasi contrarium, tribuere soli Deo in operib. sapientiam, iustitiā ac gloriam, & sibi penitus nihil retinere. Voluit Adā in Paradiso esse æqualis Deo, nec dare soli Deo gloriam Gen. 3. hoc voluit & lucifer Esa. 54. & hodiè cū ipso omnes mundi homines. Nā nisi Spiritus S. mortificauerit affectū naturę hominis, non poterit soli Deo in omnib. gloriam dare. Sic Christus Ioan. 8. respondit Iudeis: Ego gloriam meam non quæro. ergo nemo suam gloriam quærere debet, nec de virtutibus, fide & charitate atque iustitia operum gloriari ac præsumere, quia

hæc

hæc omnia dona Dei sunt: igitur qui gloriatur, in Domino gloriatur, 1. Corinth. 1. Hierem. 9. Hæc est maxima virtutum vna, non querere propriam gloriam, sed solius Dei nomen sanctificare, atque illi honorem ascribere in omnibus rebus & factis. Sic enim à nobis nomen sanctificatur Dei, & hoc Deo placet, qui humilibus dat gratiam, & superbis resistit, Iacob. 1. ad illos inquit: Amice ascende superius. Postremo, nomen Dei à nobis sanctificatur, quando ipsum nomen Dei nobis preciosum est atq; sanctum, ne illoriamur in rebus non sanctis, sed potius in peccatis, quam in rebus salutaribus, quod fit peiurando, conuiciando, maledicendo &c. aut quando in rebus leuibus vitimur nomine Dei sine vlla reuerentia, timore aut honore, id quod vix vnus seruat, & ij faciunt contra præceptum secundum primam tabulam, Non assumes nomen Dei tui in vanum &c. Vt igitur diabolus nos non impellat ad varia illa flagitia, rogandus est Deus vt nobis donet quatenus nomen suum nobis sanctum sit, quod super nos est inuocatum & super alias res sanctificatas per nomen Dei.

Secundo, conqueritur Dominus per Prophetam 2. Esai. 52. inquit: Iugiter & tota die nomen meum blasphematur, id est, peruersi fideles qui confitentur se non nosse Deum, attamen factis negant, ad Titum faciunt vt Deus blasphemetur ab infidelibus & gentibus, quæ sic dicunt: Illène Deus est, qui habet tam pessimè viuentes, & enormia facinora perpetrantes, pro suis cultoribus & adoratoribus? quomodo potest esse verus eorum Deus, cum tales permittat viuere? Qui igitur se inquinant periurio, adulterio, superbia, blasphemia &c. illi Deum inhonorant, & sunt illi scandalum, quia eum non timent, nec reputant pro Deo vero, & faciunt malo suo exemplo, vt etiam à gentibus nomen Dei blasphemetur. Vnde dicit per Prophetam Malach. 1. Si ergo pater ego sum, vbi est

vbi est honor meus? Et si Dominus ego sum, vbi est timor meus, dicit Dominus exercituum? Quilibet tenetur ad laudem nominis Dei semper & omni tempore sicut Psalmista dicit: Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus eius in ore meo: & tenetur operam dare, vt ab alijs & vbiq; nomen Dei honoretur & glorificetur, non blasphemetur: Blasphematur autem, quandò doctrina falsa pro vera docetur: vbi falsitas honoratur, & veritas nominis Dei dehonatur: quandò verbo Dei non creditur, si vbi nomen Dei blasphemetur, quasi verax non sit: sic qui negat fidem Christi, & qui dicit Deum patrem suum in coelis, & tamen non vult obedire Deo & seruare eius praecepta, hæc contumelia in Deum est, sicut patri carnali est indecorum, si filiū habet indisciplinatum, & sic dicit Deus Ezech. 36. Nomen meum blasphematur inter gentes propter vos, &c. Rom. 3. Nomen Dei per vos blasphematur. 2. Petr. 2. Per quos via veritatis blasphematur.

3. Tertiò, Tobia 1. legitur, quomodò Tobias in Hierosolyma intrabat templū Dei, & ibi adorabat & sanctificabat nomen Dei, & nolebat inhonorare Deum, adorando vitulos aureos quos erexit Ieroboam, 3. Reg. 12. & Dominus fuit cum eo. Et Christus promittit copiosam mercedem in cælo ijs, qui propter gloriam nominis sui odio habentur Matt. 5. Sic quoque Deus promittit 1. Reg. 2. Quicumq; honorificauerit me, glorificabo eum, & Psal. 14. Timentes autem Dominum glorificat. Qui ergo de honore & sanctitate nominis Dei augenda cogitat, vt hoc semper laudetur & glorificetur ab omnibus, is iterum glorificabitur omni honore & fortuna hęc & in futura vita: qui autem blasphematur per se, aut occasionem alijs dat, is quoq; punietur in hac & post hanc vitam. Nec euadet pœnam, qui nomen Domini facit blasphemare, sic dicitur Dauidi 2. Reg. 12. Verūtamen quoniam blasphematur.

LI
blasphematur, qui
Sennacheribum, & f
nec defertur de popul
de popul
Balaam p
nicari po
retur, &
tur, & no
lia homin
nam Bala
coram fil

D

1. Qu
2. Qu
3. Qu
in
in

putat hon
tiam don
tur contr
firiam ad
3. Beati qu
firia Chr
ra Deo po

blasphemare fecisti inimicos nomen Domini, filius tuus, qui natus est tibi, morietur. Et rex Assyriorum Sennacherib propter blasphemias quas fecit in Deum, & fecit dici regi Iuda, scilicet quod Deus illum nec defendere aut iuuare posset, vna nocte per angelum de populo suo interficiuntur 185. millia hominum. Et Balaam propheta dedit consilium regi, vt faceret fornicari populum Israël, & sic Deus eorum inhonoraretur, & permetteret eos cadere: & populus fornicatur, & nomen Dei blasphematur, & occisi sunt 24. millia hominum, Num. 25. Apocalyp. 2. tenentes doctrinam Balaam, qui docebat blasphemiam & scandalum coram filiis Israël, edere & fornicari.

DE REGNO DEI.

CAPVT XXVII.

ARGVMENTA.

1. *Quid sit regnum Dei.*
2. *Quomodo ad nos perueniat regnum Dei.*
3. *Quomodo oporteat quotidie regnum carnis in nobis corrumpi, vt crescat regnum Dei in nobis.*

Postolus dicit ad Rom. 14. Regnum Dei est iustitia, pax & gaudium in Spiritu sancto, id est, his rebus regnat Dominus Deus in omnib. qui in regno suo sunt, iustitia primò, quã dat ipse Deus, & imputat homini propter Christum, hoc est, Christi iustitiam donat & imputat peccatori, qua iustus reputatur contra demonem, peccatum & infernum, & hanc iustitiam ad Phil. 3. petit Apostolus, & Christus ait Mat. 5. Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam. Nisi hac iustitia Christi quis fuerit reputatus iustus, nemo coram Deo potest esse iustus, Plal. 142. Non iustificabitur

T in con-